

DISCOVERING
EUROPEAN
NEIGHBOURS IN
THE 3RD
AGE

Упознајмо европске суседе у трећем добу!

Ђорђе

Интервју је одржан у Ђорђевој кући у Сремској Митровици. Ђорђе је друштвено активан и још увек ради хонорарно као атлетски судија. Током разговора био је доста био отворен и расположен да одговара на сва постављена питања.

Ђорђе се родио 1950. године у селу Нови Јанковци (данашња Хрватска). Одрастао је у ужој породици са родитељима и млађим братом. Породица је живела скромно. Отац му је радио на железници као и његов деда, а мајка је била домаћица. Ђорђе наводи како су Личани по традицији радили или на железници или у полицији па су и они наставили такву традицију. Породица се преселила у Сремску Митровицу када је Ђорђе имао седам година јер је његов отац добио премештај и наставио да ради на одржавању пруге у Митровици. Само пресељене у друго место му није представљало проблем с обзиром да су места била слична. И у једном и у другом месту већина становништва се бавила земљорадњом и била на сличном ступњу економског развоја. Кренуо је у школу у Сремској Митровици и наставио средњу електротехничку. Након тога је уписао Електротехнички факултет у Сарајеву али је само годину дана студирао јер је према његовим речима средња школа била више усмерена на праксу где је програм наставе био такав да није било предвиђено да се студира и да му је недостајало предзнање из математике па је зато одустао од даљег школовања. Ђорђе сматра да је раније била традиција да су се места у појединим фирмама наслеђивала па је и њега отац запослио на железници у Сремској Митровици да ради као

електротехничар. Након годину дана почео је да ради као диспечер на железници у Београду и радио је на том месту током две наредне године. После тога је прешао у Руму, тамо је радио на одржавању јаке струје. Све то време је живео у Сремској Митровици и путовао на посао возом. По његовим речима тада је железница била моћна и било је много више возова и много богатији возни дневни ред вожње него данас. После тога се запослио у Електровојводици у Сремској Митровици као електротехничар за високи напон и остао на том радном месту до пензије.

Одувек га је занимао спорт, рекреација, здрав живот на отвореном. Ишао је раније често на камповања, излете, летовања и зимовања. Као младић је са друштвом једном приликом ишао бициклом до Јадранског мора тако да је Ђорђе у младости био велики авантуриста. Касније је са породицом путовао и чак је и његова жена заволела уз њега камповања и путовања. Од средње школе је почео да се занима за атлетику али с обзиром да није био довољно талентован није наставио професионално да се бави спортом. Међутим, наставио је да се дружи са спортистима и да се полако учи послу судије атлетике. Док је радио ова активност је била чисто волонтерска али је након одласка у пензију почео хонорарно да ради као судија за атлетику о чему није могао ни да сања када је био млад.

Ђорђе има веома позитиван став према социјализму. Посебно у сфери спорта сматра да је тадашња Југославија припадала источном блоку који је доста предњачио у области спортских резултата и достигнућа у односу на запад. Такође, сматра да је у доба социјализма било више дружења и помагања и да данашњи критички ставови према том периоду нису потпуно исправни с обзиром да се и онда морало радити много уколико сте желели да имате више. Сматра да су данас сви окренути само на себе, само гледају себе и свој успех, да се комшије више и не познају нити друже.

Положај старих у друштву се такође доста променио према Ђорђевој мишљењу. У доба његове младости старији су се поштовали и било је срамота не поштовати не само старе особе него и људе са одређеним занимањем попут учитеља, професора, попова, полицајца итд. Ђорђе је имао веома леп однос са дедом и бабом са очеве стране, са мајчине није ни успео да их упозна, и његов отац се бринуо о својим родитељима као што се он касније и о својим у виду неке посебне неге али честих посета и топлот породичног односа.

У младости је сматрао да особа која наврши 50 година да се већ сматра старом, међутим, када је он сам напунио педесет година није му се чинило да је стар и бескористан и даље се не осећа као „сметало“ него као неко ко може да допринесе још својим искуством. Сматра да данас млади не поштују довољно старије сматрају да су само они битни и да су пуни беса. Од пензионерског доба је очекивао да ће више путовати, али се то није остварило с обзиром да је друштво запало у кризу и да многи пензионери не могу да приуште себи не само путовање него и одлазак у бању или одлазак на неку представу или изложбу. Пензија му није довољна за пристојан живот већ је само довољна да покрије неопходне дневне трошкове. Разочаран је што је радио преко 40 година и одвајао за социјално и здравствено осигурање да би данас морао да дође у ситуацију да плаћа и оне лекове који су му неопходни да одржи своје здравље. Не воли да прича о својим здравственим проблемима с обзиром да он сматра да нису озбиљне природе и да се још сматра довољно здравим. Води рачуна о својим терапијама и поштује лекарске савете.

Незадовољан је данашњим стањем у друштву јер сматра да се људима са завршеним факултетима не пружа шанса да се запосле него се фаворизују мање образовани људи зарад политичке подршке. Не осећа се усамљеним јер се доста дружи са младим, веселим спортистима и такође ужива у друштву своје супруге. Свакодневно иде у набавку, не воли да дуго времена проводи у кући, воли да шета, воли да се дружи и генерално воли да проводи своје дане у природи или на отвореном. Чита књиге, гледа телевизор али већином спортске програме јер сматра да је реторика на јавним медијим манипулативна и омаловажавајућа. Не користи интернет и друштвене мреже у том погледу се ослања на супругу, а највише комуницира телефоном са децом и родбином, додуше највише воли да их види уживо.

Интервју је протекао у лепој атмосфери, Ђорђе је био отворен за разговор. Занимљиво је то што је и са 70 година још увек веома активан и позитиван иако су финасијски и друштвени услови по његовом мишљењу јако неповољни за људе, а поготово за пензионере, у Србији.

У Сремској Митровици и Београду, 2020.

Нина Михољчић